

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 3 IULIE 1979¹

**Procese penale
împotriva J. van Dam en Zonen și alții
(cereri pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare,
formulate de Economische Politie rechter
al Arrondissementsrechtbank din Rotterdam)**

„Resurse biologice ale mării”

Cauzele conexate 185/78 până la 204/78

În cauzele conexate 185/78 până la 204/78,

având ca obiect cererile adresate Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Economische Politie rechter (judecător de poliție economică) al Arrondissementsrechtbank (tribunal districtual) din Rotterdam pentru pronunțarea, în procesele penale pendinte în fața acestei instanțe împotriva

J. VAN DAM EN ZONEN (cauzele 185 și 186/78),
J. EN W. LOKKER CORNELISZONEN (cauzele 187 și 188/78),
REDERIJ DELTA BV (cauza 189/78),
GEBR. J. EN W. MELISSANT (cauzele 190 și 191/78),
C. TANIS JACZN EN ZONEN (cauza 192/78),
JAN TANIS, pescar (cauza 193/78),
GEBR. VAN DER KLOOSTER (cauza 194/78),
JAC. VAN DER KLOOSTER EN ZOON (cauza 195/78),
JAC. TANIS, KMRSZN EN ZONEN (cauza 196/78),
JAN GRINWIS, pescar (cauza 197/78),
ANTHONIJ REDERT, pescar (cauza 198/78),
A. REDERT EN G. TANIS (cauza 199/78),
JOH. EN KR. ORGERS GERRITZONEN (cauza 200/78),
VISSERIJBEDRIJF WISSELVALLIGHEID BV (cauza 201/78),
JOHANNES TANIS, pescar (cauza 202/78),
JOHANNES GRINWIS, pescar (cauza 203/78),
ADAM T MANNETJE, pescar (cauza 204/78),

având toți sediul sau domiciliul la Goedereede,

unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 102 din Actul din 22 ianuarie 1972 cu privire la condițiile de aderare și adaptările tratatelor, precum și a anumitor norme de drept comunitar privind măsurile naționale referitoare la contingentarea capturilor de limbă-de-mare și de cambulă de Baltica în Marea Nordului.

¹ Limba de procedură: olandeza.

CURTEA,

constituită din H. Kutscher, președinte, J. Mertens de Wilmars și Mackenzie Stuart, președinți de cameră, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keefe, G. Bosco, A. Touffait și T. Koopmans, judecători,

avocat general: G. Reischl

grefier: A. Van Houtte

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Printr-o serie de 20 de hotărâri, pronunțate la 18 iulie 1978 și primite la Curte la 14 septembrie, Economische Politie rechter (judecător de poliție economică) al Arrondissementsrechtbank (tribunal districtual) din Rotterdam a adresat Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, întrebări privind interpretarea articolului 5 din Tratatul CEE și a articolului 102 din Actul de aderare în vederea aprecierii compatibilității cu dreptul comunitar a măsurilor de reglementare luate de guvernul olandez pentru a limita captura de limbă-de-mare și de cambulă de Baltica în regiunea Mării Nordului.

2 Rezultă din dosar că au fost intentate procese penale în fața Economische Politie rechter împotriva a 20 de întreprinderi de pescuit sau de pescari pentru încălcarea actelor administrative olandeze care stabilesc, pentru anul 1978, cote de pescuit pentru capturile de limbă-de-mare și de cambulă de Baltica în regiunea Mării Nordului, adică „decretul privind reglementarea provizorie a limitării capturilor de limbă-de-mare și de cambulă de Baltica 1978” și „decretul privind reglementarea provizorie a contingentului de limbă-de-mare și de cambule de Baltica capturate în Marea Nordului, 1978”. În fața instanței naționale acuzații s-au apărat invocând circumstanța că, având în vedere că termenul tranzitoriu prevăzut la articolul 102 din Actul de aderare a expirat la 1 ianuarie 1978, măsurile care trebuie luate în vederea protejării resurselor biologice ale mării sunt de competența Comunității. Prin urmare, statul olandez nu mai era abilitat să adopte actele administrative care au stat la baza proceselor. Acuzații susțin, de asemenea, că și în cazul în care dispozițiile olandeze ar fi fost adoptate în mod legal, acestea ar fi fost în continuare incompatibile cu dreptul comunitar întrucât ar constitui o discriminare față de pescarii olandezi, ținând seama de circumstanța în care celelalte state membre ar aplica dispoziții mai puțin riguroase în aceeași zonă maritimă.

3 În vederea rezolvării acestei contestații, Economische Politie rechter a adresat Curții trei întrebări, formulate după cum urmează:

1. La ce dată expiră termenul prevăzut la articolul 102 din actul privind aderarea și adaptarea tratatelor?
2. Măsurile adoptate în temeiul Reglement zee- en kustvisserij (regulament privind pescuitul maritim și de coastă) din 1977 (Stb. 666), astfel cum sunt prevăzute de Beschikking voorlopige regeling vangstbeperking tong en schol (decret privind reglementarea provizorie a limitării capturilor de limbă-de-mare și de cambulă de Baltica) 1978 și de Beschikking voorlopige regeling contingentering tong en schol Noordzee (decret privind reglementarea provizorie a contingentelor de limbă-de-mare și de cambulă de Baltica capturate în Marea Nordului) 1978 (Stcrt. 1977, 255), se bazează pe dispoziții comunitare sau pe obligații impuse de Comunitate statelor membre prin intermediul tratatului, în conformitate cu articolul 5 din Tratatul CEE sau pe competențe recunoscute de Comunitate statelor membre?

3. Dispozițiile menționate anterior sunt compatibile cu dreptul comunitar în ceea ce privește conținutul acestora?

Cu privire la prima întrebare (interpretarea articolului 102 din Actul de aderare)

4 În temeiul articolului 102 din Actul de aderare, „începând cel târziu cu al șaselea an de la data aderării, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, stabilește condițiile de practicare a pescuitului pentru asigurarea protecției rezervelor și conservarea resurselor biologice ale mării”. Definiția termenului prevăzut de această dispoziție ridică o problemă datorită faptului că textul nu se referă la un moment precis ci la o perioadă, desemnată prin expresia „al șaselea an de la data aderării”. Această expresie poate fi înțeleasă ca desemnând fie începutul, fie sfârșitul acestui an, adică 1 ianuarie sau 31 decembrie 1978. Cu toate acestea, se poate soluționa această problemă făcând trimitere la clauza generală prevăzută la articolul 9 din Actul de aderare, al cărui alineat (2) prevede că, „cu excepția datelor, termenelor și dispozițiilor speciale prevăzute în prezentul act, aplicarea măsurilor tranzitorii se încheie la sfârșitul anului 1977”. O comparație cu această dispoziție arată că stabilirea unui termen special la articolul 102 ar fi lipsită de semnificație practică în cazul în care sfârșitul acestui termen ar coincide cu termenul general stabilit la articolul 9 alineatul (2), adică 31 decembrie 1977. Din acestea rezultă că termenul prevăzut la articolul 102 nu poate avea o semnificație utilă decât în cazul în care expresia „începând cel târziu cu al șaselea an de la data aderării” este interpretată ca vizând nu începutul ci sfârșitul celui de-al șaselea an, adică 31 decembrie 1978.

5 Prin urmare, este necesar să se răspundă la prima întrebare că termenul prevăzut la articolul 102 din Actul privind condițiile de aderare și adaptările tratatelor expiră la 31 decembrie 1978.

Cu privire la a doua întrebare (competență)

6 Din cele menționate anterior rezultă că faptele aflate la originea proceselor pendinte în fața Economische Politie rechtster au loc într-o perioadă în timpul căreia termenul tranzitoriu al articolului 102 nu expirase încă.

7 Cu toate acestea, trebuie reținut faptul că în perioada în cauză Consiliul nu puse în aplicare măsurile de protecție prevăzute la articolul 102. Această circumstanță a cauzat o situație juridică incertă, dar nu a condus la un vid juridic din punctul de vedere al dreptului comunitar. Curtea a indicat, în Hotărârea din 16 februarie 1978 [cauza 61/77, Comisia/Irlanda, Recueil p. 417, punctele (28) – (37) și (56) – (68)], care este dreptul aplicabil în materie și repartizarea competențelor între Comunitate și statele membre. În cursul anului 1978 statele membre aveau dreptul și obligația de a lua, în ceea ce privește jurisdicțiile lor, toate măsurile compatibile cu dreptul comunitar pentru protecția resurselor biologice ale mării și, în special, de a stabili cote de pescuit aplicate întreprinderilor și pescarilor care intrau sub incidența autorității lor.

8 Prin urmare, este necesar să se răspundă la a doua întrebare că măsurile, precum cele care fac obiectul actelor administrative naționale la care face referire instanța de trimitere erau, în perioada în cauză, de competența statelor membre.

Cu privire la a treia întrebare (cerințe de fond care decurg din dreptul comunitar)

9 Din dosar și din argumentele expuse de către persoanele urmărite în fața instanței naționale rezultă că măsurile de protecție puse în aplicare în Țările de Jos pentru anul 1978 sunt criticate din cauza faptului că ar fi discriminatorii pentru pescarii olandezi, în timp ce alte state membre ar aplica dispoziții mai puțin riguroase în domeniu. Din aceasta rezultă că pescarii care nu sunt sub jurisdicția autorităților olandeze ar putea, chiar în apele aparținând zonei de pescuit a Țărilor de Jos, să desfășoare activități de captură mai avantajoase decât pescarii olandezi. Acuzații consideră, prin urmare, că actul olandez ar fi contrar principiului prevăzut la articolul 7 din Tratatul CEE care, în opinia lor, trebuie să asigure egalitatea de tratament pentru resortisanții tuturor statelor membre.

10 În această privință, este necesar să se reamintească faptul că măsurile de protecție convenite în cadrul Comunității, după consultarea Comisiei, se bazează pe o repartizare a responsabilităților între statele membre, în sensul că fiecare stat controlează, în stadiul actual, în conformitate cu prevederile propriei legislații naționale cotele de pescuit, capturile debarcate în propriile porturi. Nu se poate considera ca fiind contrară principiului nediscriminării aplicarea unei legislații naționale, a cărei conformitate cu dreptul comunitar nu este contestată, deoarece alte state membre aplică dispoziții mai puțin riguroase. Inegalități de acest gen, presupunând că ele există, ar trebui să fie limitate în favoarea consultărilor prevăzute în anexa VI la Rezoluția de la Haga, citată în hotărârea menționată anterior, dar nu pot constitui temeiul pentru plângerea de discriminare față de dispozițiile unui stat membru care aplică în mod egal, față de orice persoană aflată sub jurisdicția sa, dispozițiile adoptate în ceea ce privește cotele de pescuit.

11 Prin urmare, este necesar să se răspundă la a treia întrebare că dispozițiile naționale, precum actele administrative olandeze privind cotele de pescuit la care a făcut trimitere instanța națională, nu pot fi considerate discriminatorii atunci când sunt aplicate în mod uniform tuturor pescarilor aflați sub jurisdicția statului membru în cauză.

Cu privire la cheltuielile de judecată

12 Cheltuielile efectuate de către Guvernul Regatului Țărilor de Jos, Guvernul Regatului Danemarcei, Guvernul Republicii Franceze, Guvernul Regatului Unit și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări.

Întrucât procedura are, în raport cu părțile din acțiunea principală, caracterul unui incident în fața Economische Politie rechter al Arrondissementsrechtbank din Rotterdam, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată;

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se asupra întrebărilor adresate de către Economische Politie rechter al Arrondissementsrechtbank din Rotterdam, prin Hotărârea din 18 iulie 1978, hotărăște:

- 1. Termenul prevăzut la articolul 102 din Actul din 22 ianuarie 1972 privind condițiile de aderare și adaptările tratatelor expiră la 31 decembrie 1978.**
- 2. Măsuri precum cele care fac obiectul „Beschikking voorlopige regeling vangstbeperking tong en schol 1978” (decret privind reglementarea provizorie a limitării capturilor de limbă-de-mare și de cambulă de Baltica,**

1978) și al „Beschikking voorlopige regeling contingentering tong en schol Noordzee 1978” (decret privind reglementarea provizorie a contingentelor de limbă-de-mare și de cambulă de Baltica capturate în Marea Nordului, 1978), ambele din 29 decembrie 1977, sunt, în perioada în cauză, de competența statelor membre.

3. Dispozițiile naționale, precum actele administrative olandeze privind cotele de pescuit din 29 decembrie 1977 nu pot fi considerate discriminatorii atunci când sunt aplicate în mod uniform tuturor pescarilor aflați sub jurisdicția statului membru în cauză.

Kutscher	Mertens de Wilmars	Mackenzie Stuart	Pescatore	Sørensen
O'Keeffe	Bosco	Touffait	Koopmans	

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 3 iulie 1979.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
H. Kutscher